

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο δέκατο τέταρτο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο ΑΜΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κανείς να μάθει δεν μπορεί του τραγουδιού τα λόγια,
μόνο όσοι έχουν του Θεού, στο μέτωπο, σημάδι
Κι είδα στ' όρος το Σιών τ' αρνί να είν' απάνω.
Να στέκει και να κάθεται και να το συντροφεύουν
από τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ εκείνοι,
που του Θεού το όνομα είχαν στα μέτωπα τους.
Φωνή ακούω από ψηλά, σαν τα νερά που τρέχουν
και σαν του κεραυνού βροντή, που έφτασε στ' αυτιά μου
σαν τη φωνή κιθαρωδών, που 'παίζαν τις κιθάρες
κι ένα τραγούδι έλεγαν, ένα καινούργιο ύμνο,
μπροστά στο θρόνο του θεού, στα τέσσερα τα ζώα

και στους πρωτοπρεσβύτερους, που ήταν γύρωθε του.
Κανείς να μάθει δεν μπορεί του τραγουδιού τα λόγια,
μόνο όσοι έχουν του Θεού, στο μέτωπο, σημάδι,
και αγοράστηκαν στη γη, γιατί ήτανε παρθένοι,
άσπιλοι και αμόλυντοι απ' άγγιγμα γυναίκας.
Κι έγινε η εξαγορά αυτή κι τούτη η επιλογή τους
σαν προσφορά για το θεό, σαν δώρο για τ' αρνί του.
Κανένας τους δεν βρέθηκε, ψέμα να 'χει στο στόμα,
ψεγάδι δεν τους βάραινε και κρίματα δεν είχαν
κι ακολουθούν πίσω απ' τ' αρνί όπου και να πηγαίνει.
Κι είδα στα μεσοούρανα άγγελο να κρατάει
αιώνιο ευαγγέλιο χαράς για τους ανθρώπους,
που βρίσκονται πάνω στη γη, την οικουμένη όλη,
απ' όπου κι αν προέρχονται, ότι και να μιλάνε,
κάθε φυλή, κάθε λαό κι όλα της γης τα έθνη.
Με δυνατή έλεγε φωνή Τον Κύριο να φοβάσθε.
Να τον δοξολογήσετε τί ήρθε ο καιρός της κρίσης.
Να τον προσκυνήσετε, που έφτιαξε τον κόσμο,
τον ουρανό, τη θάλασσα, τη γη και τις πηγές της.
Πετώντας άλλος άγγελος μας έφερε τα νέα.
Η Βαβυλώνα έπεσε, πάει η μεγάλη πόλη,
αυτή που πότισε της γης λαούς, ανθρώπους κι έθνη
με το κρασί της διαφθοράς, το πάθος της λαγνείας.

Και τρίτος ακολούθησε άγγελος που πετούσε,
μετά απ' αυτούς και έλεγε Αυτός που προσκυνάει
το τρομερό τούτο θεριό ή άγαλμα το δικό του
κι αυτός που θά αποδέχεται στο μέτωπο χαράκι
ή στο δεξί το χέρι του, αυτός θα δοκιμάσει
ανόθευτο απ' το κρασί της θεϊκής οργής του
και θα βασανισθεί πολύ, από φωτιά και θειάφι
μπρος στο Θεό μα και τ' αρνί και τους αγγέλους όλους.
Απ' το βασανισμό πυκνός καπνός ψηλά θα ανεβαίνει
χωρίς να σταματά ποτέ, χρόνια πολλά κι αιώνες
και δε θα βρουν ανάπαυση αυτοί που προσκυνάνε
το άγαλμα και το θεριό κι έχουν δικό του σήμα.
Εδώ είναι η υπομονή των άγιων, που τηρούνε
τις θεϊκές τις εντολές και του Χριστού την πίστη.
Γράψε, μου λέει μια φωνή, που ακούστηκε από πάνω:
Ευτυχισμένοι οι νεκροί θα 'ναι από 'δω και πέρα
που θα πεθάνουνε πιστοί στ' όνομα του Κυρίου
και για τη θεία χάρη του θα δώσουν την ψυχή τους.
Αυτοί θα βρουν ανάπαυση, λέει το πνεύμα τ' άγιο
και θα τους συνοδεύουνε τα έργα τα δικά τους.
Είδα κάποιος καθότανε σε σύννεφο άσπρο επάνω,
ίδιος και απaráλλαχτος με τον υιό τ' ανθρώπου.
Χρυσό στεφάνι φόραγε κι έλαμπε στο κεφάλι

κι ένα δρεπάνι κοφτερό κράταγε με το χέρι.
Άγγελος βγήκε απ' το ναό κι άρχισε να φωνάζει
σ' αυτόν που στο λευκό ψηλά το σύννεφο καθόταν:
Στείλ' το δρεπάνι θέρισε, τι έφτασε η ώρα
του θερισμού κι όλης της γης ξεραίνονται τα στάχυα.
Πάνω στη γης το έριξε με μιας και θεριστήκαν
όλα τα στάχυα απ' τα σπαρτά στην οικουμένη όλη.
Απ' το ναό στον ουρανό άγγελος άλλος βγαίνει,
που κοφτερό στα χέρια του είχε κι αυτός δρεπάνι.
Ένας ακόμα άγγελος, απ' το θυσιαστήριο,
που στη φωτιά τη δύναμη είχε να εξουσιάζει,
βγαίνει και λέει στον που κρατεί το κοφτερό δρεπάνι
ρίξτο με μιας και τρύγησε της γης όλα τ' αμπέλια.
Έριξε το δρεπάνι του στη γης κι όλα τ' αμπέλια
τα τρύγησε και μάζεψε όλα τους τα σταφύλια,
έξω απ' την πόλη, στου θεού το μέγα πατητήρι.
Κι αφού καλοπατήθηκαν αρχίζει να κυλάει
κόκκινο αίμα όπου 'βλεπες να πνίγει τα χωράφια
σα θάλασσα, σαν ποταμός βαθύς κι αγριεμένος
κι ήταν το βάθος του τρανό, μέχρι τα χαλινάρια
αλόγου, και το πλάτος του χίλια εξακόσια στάδια.

Έμμετρη απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

